

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΟΒΕ ΚΑΙ ΣΒΒΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΕΞΩΣΤΡΕΦΕΙΑΣ

Ο διπλασιασμός των εξαγωγών κλειδί για τις επιχειρήσεις της Β. Ελλάδος

► ΡΕΠΟΡΤΑΖ | ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΠΙΔΙΟΥ
abidiou@kerdos.gr

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Την απουσία του ότι η σημερινή οικονομική πολιτική, που στοχεύει στη δημοσιονομική προσαρμογή μπορεί να επιτείνει τα προβλήματα, που έχει ήδη συσσωρεύσει η ύφεση οδηγώντας σε περαιτέρω μείωση της παραγωγής, πτώση κερδοφορίας και απώλειες θέσεων εργασίας εξέφρασε ο γενικός διευθυντής του Ινστιτούτου Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών (ΙΟΒΕ) κ. Τάκης Πολίτης. «Για μία ακόμη φορά η δημοσιονομική προσαρμογή επιχειρείται κυρίως με αύξηση εσόδων και όχι με δραστικό περιορισμό των δαπανών. Αντίθετα με όλες τις χώρες ΕΕ στην Ελλάδα αυξάνεται σημαντικά το φορολογικό βάρος για επιχειρήσεις και εργαζόμενους, με αρνητικό αποτέλεσμα σε προσφορά/ζήτηση», υπογράμμισε ο κ. Πολίτης μιλώντας στη χθεσινή εκδήλωση του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος (ΣΒΒΕ) με θέμα την περιφερειακή ανάπτυξη και τη βιομηχανία. Ο κ. Πολίτης ζήτησε μεταξύ άλλων σταθερότητα και εξορθολογισμό του φορολογικού συστήματος, κωδικοποίηση του θεσμικού πλαισίου και δημιουργία κέντρων εξυπηρέτησης επιχειρήσεων, στο πρότυπο των ΚΕΠ.

Από την πλευρά του ο πρώην πρόεδρος του ΣΒΒΕ κ. Γιώργος Μυλωνάς ζήτησε τη δημιουργία παρατηρητηρίου διεθνών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων με έδρα τη Θεσσαλονίκη, το οποίο θα παράγει πολιτικές που θα υποβοηθούν τη διεθνοποίηση των ελληνικών επιχειρήσεων. Ο κ. Μυλωνάς τόνισε ότι η ανταγωνιστικότητα της

Τόσο ο κ. Μυλωνάς (αριστερά) όσο και ο πρόεδρος του Συνδέσμου Εξαγωγέων Βορείου Ελλάδος κ. Βασίλης Θωμαΐδης (δεξιά) ζήτησαν να τεθεί ως στόχος ο διπλασιασμός των εξαγωγών μέχρι το 2014

Ελλάδας με όρους εξωστρέφειας διαρκώς μειώνεται αναφέροντας ότι το 2008 ο δείκτης των εξαγωγών ελληνικών προϊόντων στις χώρες της ΕΕ προς τις εισαγωγές από την ΕΕ ήταν μειωμένος κατά 50% σε σχέση με το 1999 (0,23 έναντι 0,41 το 1999). «Το μερίδιό μας στις διεθνείς εξαγωγές προϊόντων μειώνεται την τελευταία εικοσαετία: Το 1990 ήταν 0,55 και τον Οκτώβριο του 2009 είναι 0,16», σημείωσε ο ίδιος. Παράλληλα, επισήμα-

νε ότι η μελέτη του λόγου των εξαγωγών προϊόντων στο ΑΕΠ, δηλαδή των προϊόντων που παράγονται από τις μεταποιητικές επιχειρήσεις για τα τελευταία έντεκα χρόνια δείχνει ότι το ποσοστό αυτό διαχρονικά είναι σχετικά χαμηλό και ανέρχεται σε 7,1% για το 2008.

ΟΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΕΣ ΧΩΡΕΣ

Την ίδια στιγμή, ανταγωνίστριες χώρες, όπως η Τουρκία, η Ιταλία,

η Ισπανία και η Πορτογαλία έχουν βελτώσει αισθητά τον δείκτη εξαγωγών προϊόντων ως προς το παραγόμενο ΑΕΠ.

Ο κ. Μυλωνάς πρότεινε τη δημιουργία ενός νέου σχεδίου «Οικονομικής Ανασυγκρότησης των Βαλκανίων» για τα Δυτικά Βαλκάνια με παράλληλη δυνατότητα υποστήριξης δράσεων σε Βουλγαρία και Ρουμανία και φορολογικές διευκολύνσεις για τις εξαγωγικές επιχειρήσεις. Τόσο ο κ. Μυλωνάς όσο και ο πρόεδρος του Συνδέσμου Εξαγωγέων Βορείου Ελλάδος κ. Βασίλης Θωμαΐδης ζήτησαν να τεθεί ως στόχος ο διπλασιασμός των εξαγωγών μέχρι το 2014.

Σύμφωνα με τον κ. Θωμαΐδη, μόλις οι 2.334 από τις συνολικά 36.884 επιχειρήσεις του νομού Θεσσαλονίκης, ήτοι το 6,3% έχουν εξαγωγική δραστηριότητα. Πάντως, το ποσοστό αυτό είναι σημαντικά υψηλότερο σε σχέση με τον νομό Αττικής, όπου εξαγωγικό προφίλ διαθέτει μόλις το 2,7% των επιχειρήσεων. Ο κ. Θωμαΐδης εξέφρασε την άποψη ότι το μοντέλο ενίσχυσης των μεγάλων εξαγωγικών επιχειρήσεων φαίνεται να έχει εξαντλήσει τα όριά του. Τόνισε, δε, την ανάγκη για την καλλιέργεια εξαγωγικής νοοτροπίας και την αξιοποίηση της καινοτομίας μέσω νέων εξαγωγικών εργαλείων.

► ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗΣ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Σύμφωνα με τα στοιχεία, που παρουσίασε ο καθηγητής του ΑΠΘ κ. Νίκος Κομνηνός από την ερευνητική ομάδα Urenio, την περίοδο 1997-2005, η μεταποίηση στη Θεσσαλονίκη μειώθηκε κατά 42,7% σε αριθμό καταστημάτων, κατά 17,8% σε απασχόληση και κατά 3,1% σε συνολική προστιθέμενη αξία. Αντίθετα, η αξία της παραγωγής αυξήθη-

κε κατά 17,9% και οι πωλήσεις προϊόντων κατά 18,4%. Ο ίδιος υπογράμμισε ότι η βιομηχανία της Θεσσαλονίκης αντιμετώπισε τον ανταγωνισμό του χαμηλού κόστους εργασίας, αυξάνοντας την προστιθέμενη αξία ανά εργαζόμενο και μειώνοντας το μερίδιο των αμοιβών εργασίας από το 13,7% της ακαθάριστης αξίας παραγωγής στο 11,5%.